

COLUMN

Warmtestress

Foto: Shutterstock.com

Vond u het ook zo warm deze zomer? Vooral eind juli was het erg heet in delen van Europa. Of beter gezegd: veel te heet. Van warmtestress had ik geen last. Op onze vakantiebestemming waren de weersomstandigheden uiterst aangenaam. Val niet van uw stoel van verbazing, maar wij kampeerden in Wales. Een aanbevelenswaardige bestemming. Het is er anno 2019 vaak droog en zonnig, maar niet te heet. Klimaatverandering kent heus niet alleen nadelen.

Een aantal collega's gniffelde toen ik de plannen voor de zomervakantie ontvouwde. Waarom zou je in vredesnaam afreizen naar een door neerslag geteisterd Engeland? Of ik er wel aan zou denken om een regenjas mee te nemen? Dat kledingstuk heb ik in drie weken tijd welgeteld één keer kort aan moeten trekken. Als ik al nat werd, dan kwam dat door een zelfgekozen zwempartij. De eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat je maatregelen moet treffen als je een duik neemt in de Keltische of Ierse zee. Het water is er dusdanig fris, dat je jezelf maar beter hult in een wetsuit. Een amice met zwemervaring in in Brexit-contreien gelegen wateren had nog wel een aantal van die isolerende surfpakken te leen. Daardoor

ook geen koudestress voor ons. Gewoon een kwestie van aanpassen aan de omstandigheden.

Binnen de praktijk van gebiedsontwikkeling moeten we inmiddels ook het één en ander anders aanpakken. Niet alleen vanwege een opwarmend klimaat. Ook omdat onze energievoorziening de komende decennia opnieuw ingericht moet worden. Daarvoor zijn de eerste wetgevingsstappen inmiddels gezet. Sinds ruim een jaar mag nieuwbouw niet meer op aardgas aangesloten worden. Ook de bestaande bouw moet los van het gas. Hiervoor wordt in gemeenteland het aansluiten van woningen op een warmtenet al snel gezien als wenkend perspectief. Via gesubsidieerde proeftuinen wordt momenteel driftig onderzoek gedaan naar de mogelijkheden om nieuwe warmtebronnen op te slaan. Onder de Omgevingswet zullen die onderzoekskosten zelfs verhaald kunnen worden op zelfrealisatoren.

Hevige transpiratieverschijnselen dreigen echter bij het doen van speurwerk naar de wet- en regelgeving rondom warmtenetten. Neem de Warmtewet maar eens door. Dat geeft een grote kans op warmtestress. Want hoewel je het wel verwacht, deze wet blijkt wat betreft de aanleg van een warmtenet nau-

welijks een regulerend kader te bieden. Dat moet anders, zo vindt ook de Tweede Kamer. Minister Wiebes werkt zich daarom inmiddels in het zweet voor een Warmtewet 2.0.

Die huidige Warmtewet is overigens geen showstopper voor de aanleg van een nieuw warmtenet. Wie dat denkt, die ziet over het hoofd dat gemeenten een succesvolle realisatie kunnen bewerkstelligen met toepassing van de bestaande aanbestedingsregels en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Die vergen het niet-klakkeloos een-op-een in zee gaan met een lokale netbeheerder. Ze vereisen een bewuste doordinking over het al dan niet moeten bewerkstelligen van concurrerende aanbiedingen voor het aanleggen en exploiteren van een lokaal en mogelijk als schaars te bestempelen warmtenet.

Het is met de aanleg van een warmtenet zonder voorafgaande aanbesteding net als met op vakantie gaan naar Engeland zonder regenjas. Dat kan goed uitpakken, maar je kunt wellicht maar beter op voorhand maatregelen hebben getroffen om een lokaal steeds vaker voorkomende hoosbui te kunnen trotseren.

Manfred Fokkema